

REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA WE WROCŁAWIU

AL. JANA MATEJKI 6
50-333 WROCŁAW

WOOŚ.4221.36.2021.AP.8

Wrocław, dnia 20 października 2021 r.

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1, ust. 3, 4 i 7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.), zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 52 lit. a i 58 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) oraz art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1098) i art. 106 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Stronia Śląskiego,

o d m a w i a m

uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa zespołu budynków apartamentowo-hotelowych wraz z infrastrukturą techniczną w Siennej, gm. Stronie Śląskie na działkach ewidencyjnych nr 1/17, 1/18, 1/19 obr. 0011”, którego inwestorem jest WRE Project Sp. z o.o. Czarna Góra Sp. k.

UZASADNIENIE

Burmistrz Stronia Śląskiego pismem z dnia 17 lutego 2021 r. (data wpływu: 22 lutego 2021 r.), znak: GKP.6220.8.2021.LS, wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu o uzgodnienie środowiskowych warunków realizacji będącego przedmiotem sprawy przedsięwzięcia.

Planowana inwestycja zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 52 lit. a i 58 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może być wymagane.

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2020 r., znak: WOOŚ.4220.546.2020.AP, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu wyraził stanowisko, iż istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Do stanowiska przychylił się organ prowadzący postępowanie, tj. Burmistrz Stronia Śląskiego, nakładając obowiązek

przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w postanowieniu z dnia 22 września 2020 r., znak: GKP.6220.8.2020.LS. Stosownie do dyspozycji ustawowej art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.), zwanej dalej ustawą ooś, organem ochrony środowiska właściwym do uzgodnienia niniejszego przedsięwzięcia jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu.

Przedłożona dokumentacja wymagała uzupełnienia/przedłożenia stosownych wyjaśnień w zakresie aspektów środowiskowych oraz przyrodniczych, dlatego Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, kierując się przesłankami art. 7, art. 8, art. 75 § 1 i art. 77 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, pismem z dnia 18 marca 2021 r., znak: WOOŚ.4221.36.2021.AP oraz pismem z dnia 21 czerwca 2021 r., znak: WOOŚ.4221.36.2021.AP.5, wezwał inwestora do złożenia stosownych wyjaśnień. Uzupełnienie w wymaganym zakresie przedłożono odpowiednio w dniach 5 czerwca 2021 r. oraz 19 lipca 2021 r.

W trakcie postępowania zmierzającego do wydania postanowienia uzgadniającego warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu przeanalizował zgromadzoną dokumentację w sprawie, w tym *Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia dla „Budowa zespołu budynków apartamentowo-hotelowych wraz z infrastrukturą techniczną w Siennej, gm. Stronie Śląskie na działkach ewidencyjnych nr 1/17, 1/18, 1/19 obr. 0011”* (PROHABITAT, mgr inż. Rafał Bodzioch, mgr Małgorzata Jasek, Kraków, styczeń 2021 r.), zwany dalej raportem, wraz z dokumentacją stanowiącą załączniki do raportu: *„Inwentaryzacja przyrodnicza terenu zlokalizowanego w Siennej gm. Stronie Śląskie na działkach ewidencyjnych nr 1/17, 1/18, 1/19 obręb 0011”* (PROHABITAT mgr inż. Rafał Bodzioch, Kraków, maj 2021 r.) oraz jego uzupełnieniami.

Z uwagi na skomplikowany charakter sprawy oraz konieczność przeanalizowania obszernego materiału dowodowego tutejszy organ nie miał możliwości załatwienia przedmiotowej sprawy w ustawowym terminie, o czym informował Burmistrza Stronia Śląskiego pismami z dnia 22 marca 2021 r., (znak: WOOŚ.4221.36.2021.AP.2), z dnia 29 czerwca 2021 r. (znak: WOOŚ.4221.36.2021.AP.6) oraz pismem z dnia 31 sierpnia 2021 r. (znak: WOOŚ.4221.36.2021.AP.7), wyznaczając ostateczny termin do dnia 26 października 2021 r.

Planowana inwestycja zlokalizowana będzie na działkach ewidencyjnych nr 1/17, 1/18, 1/19, obręb 0011 Sienna, gmina Stronie Śląskie. Dla ww. działek obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych we wsi Sienna, gmina Stronie Śląskie (*uchwała nr X/73/11 Rady Miejskiej w Stronie Śląskim z dnia 15 lipca 2011 r., Dz. Urz. Woj. Dolno. z 2011 r., Nr 231, poz. 4002*), zgodnie z którym tereny powyższych działek przeznaczone są pod tereny zabudowy mieszkalno-pensjonatowej, usług turystyki i sportów oraz pod tereny lasów.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polegać będzie na:

- a) budowie zespołu budynków apartamentowo-hotelowych z wbudowaną funkcją usługowo-rekreacyjną (basen, sauna, SPA), z wbudowanymi parkingami oraz miejscami postojowymi zlokalizowanymi na terenie inwestycji;
- b) budowie niezbędnej infrastruktury technicznej (uzbrojenia terenu): przyłącza kanalizacji sanitarnej, kanalizacji deszczowej, elektroenergetycznej i telekomunikacyjnej, sieci wodociągowej;
- c) zagospodarowaniu terenu w otoczeniu zespołu budynków, obejmującego między innymi: zielen (niską, średnią i wysoką), urządzenia rekreacyjne, ścieżki i chodniki;
- d) budowie drogi dojazdowej i zjazdu w zakresie umożliwiającym obsługę inwestycji.

Zakres przedsięwzięcia przewiduje budowę łącznie 12 wolnostojących budynków apartamentowo-hotelowych (oznaczonych literami: A/A1/A2, B, C, D, E, F1, F2, G, H, J, K, L), o łącznej powierzchni użytkowej ok. 45 tys. m², zawierających łącznie 613 apartamentów (lokali) o powierzchni od ok. 28 m² do ok. 57 m², wraz z wbudowanymi w każdym budynku parkingami podziemnymi o łącznej liczbie 693 miejsc postojowych. Przewidywana wysokość zabudowy to trzy lub cztery (w zależności od typu budynku) pełne kondygnacje nadziemne z poddaszem użytkowym z podpiwniczeniem do wysokości wynikającej z konfiguracji terenu. Budynki zlokalizowane na stromym zboczu będą posiadały podpiwniczenie dla lokalizacji parkingów podziemnych oraz pomieszczeń technicznych. Budynki nie będą ze sobą połączone, lecz będą tworzyć funkcjonalną i przestrzenną całość. Łączna liczba miejsc noclegowych w zespole budynków apartamentowo-hotelowych wyniesie maksymalnie 2 100 (I etap – ok. 780, II etap – ok. 1 320 miejsc). Teren nie będzie ogrodzony. Przewiduje się oświetlenie zewnętrzne oraz system nawadniania terenów zielonych. Na terenie przewiduje się niską lub średniowysoką roślinność w postaci drzew, traw, krzewów, kwiatów i niskich bylin dostosowanych do ukształtowania terenu. Zagospodarowanie terenu w otoczeniu zespołu budynków apartamentowo-hotelowych przewiduje między innymi: zielen, urządzenia rekreacyjne, ścieżki i chodniki oraz zbiorniki retencyjne. Na urządzenia i obiekty rekreacyjne, zlokalizowane na zewnątrz budynków, składać się będą między innymi: strefa grillowania, baseny dla dorosłych, baseny dla dzieci, strefa piknikowa, strefa plażowa, strefa fitness, plac zabaw, park linowy, ścieżka edukacyjna, ogród japoński.

Przedmiotowa inwestycja zlokalizowana jest w granicach obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Pasma Krowiarki PLH020019, w granicach którego obowiązują zapisy zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 29 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pasma Krowiarki PLH020019 (Dz. Urz. Woj. Dolno. z 2000 r., poz. 4025). Ponadto przedsięwzięcie zlokalizowane jest w otulinie Śnieżnickiego Parku Krajobrazowego, w obrębie Głównego Korytarza Zachodniego Góry Bialskie i Masyw Śnieżnika GKZ-8C oraz w sąsiedztwie obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Góry Bialskie i Grupa Śnieżnika PLH020016.

W zasięgu oddziaływania przedmiotowej inwestycji znajdują się obszary leśne, obszary górskie, brak jest natomiast obszarów przylegających do jezior.

Z materiałów będących w posiadaniu tutejszej Dyrekcji, tj.: dokumentacji do planu zadań ochronnych (zwanym dalej PZO) dla obszaru Natura 2000 Pasma Krowiarki PLH020019, ustanowionego *Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 29 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pasma Krowiarki PLH020019 (Dz. Urz. Woj. Dolno. z 2014 r., poz. 4025)*, wynika, że na terenie planowanego przedsięwzięcia stwierdzono występowanie siedliska przyrodniczego, tj. 6520 górskie łąki konietlicowe użytkowane ekstensywnie (*Polygono-Trisetion*) oraz siedlisk (miejsca żerowania i migracji) nietoperzy, tj. 1323 nocka Bechsteina *Myotis bechsteinii* i 1324 nocka dużego *Myotis myotis*, wymienionych w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r., poz. 1713)* i stanowiących przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Pasma Krowiarki. Wskazać należy, że zgodnie z wynikami badań w ramach Planu Zadań Ochronnych siedlisko 6520 zostało stwierdzone praktycznie na całej powierzchni działek objętych wnioskiem, z wyłączeniem fragmentów, gdzie obecna jest zieleń wysoka. Zgodnie natomiast z wynikami badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby sporządzenia raportu siedlisko 6520 zostało stwierdzone na niewielkim fragmencie o powierzchni 0,37 ha (z czego około 0,23 ha miałyby zostać przekształcone w wyniku realizacji inwestycji, a 0,14 ha planowane było do zachowania). Na pozostałej części nieruchomości objętych wnioskiem stwierdzono występowanie innych zbiorowisk, z których – zgodnie z zapisami dokumentacji – żadne nie zostało zakwalifikowane do siedlisk wymienionych w ww. *rozporządzeniu w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty*.

Na wstępie zaznaczyć należy, że przedłożona dokumentacja na każdym etapie zawierała szereg braków i nieścisłości. Wątpliwości budzi już sam termin i sposób wykonania inwentaryzacji przyrodniczej na potrzeby raportu dla przedmiotowej inwestycji. W pierwszej wersji raportu wskazano, że została ona wykonana 21 stycznia 2021 r. (tj. poza okresem wegetacji roślin i aktywności zwierząt, przy pokrywie śnieżnej 20-60 cm), a po wezwaniu do uzupełnienia przedłożono wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej – wg wskazań tego dokumentu – w dniu 28 czerwca 2021 r., przy czym uzupełnienie zostało złożone w dniu 5 czerwca 2021 r. Po kolejnym wezwaniu do uzupełnienia wskazano, że inwentaryzacja przyrodnicza została wykonana w dniu 28 maja 2021 r., przy czym raport datowany na 4 czerwca 2021 r. nadal zawiera informacje o wykonaniu badań w styczniu (strona 35) oraz wskazuje zimowy termin badań terenowych jako trudność związaną ze sporządzeniem raportu (strona 102). Nie można zatem jednoznacznie rozstrzygnąć, na wynikach których badań terenowych opiera się analiza zawarta w raporcie oraz wnioski końcowe. Należy także zaznaczyć, że w uzupełnieniu dokumentacji wskazano, że badania terenowe zostały

przeprowadzone w godzinach 12-18, co na wstępie wykluczało możliwość zidentyfikowania gatunków o aktywności porannej, zmierzchovej czy nocnej, które potencjalnie mogłyby znaleźć się w zasięgu oddziaływania inwestycji. Termin badań wykluczał także możliwość identyfikacji np. roślin gatunków wczesnowiosennych czy gatunków zwierząt wykorzystujących tereny w trakcie jesiennych migracji. W wynikach badań terenowych w ogóle nie wykazano obecności nietoperzy, płazów i bezkręgowców. W przypadku stwierdzonych dużych ssaków, ptaków i jednego gatunku gada nie określono, czy obserwacje dotyczyły osobników czy śladów ich bytowania, nie określono także sposobu wykorzystania tych terenów przez zidentyfikowane gatunki. Wskazano, że na całym inwentaryzowanym terenie nie stwierdzono rozrodu zwierząt, co – biorąc pod uwagę ponad 4 ha powierzchnię tego terenu oraz jego charakter (łąka w bezpośrednim sąsiedztwie terenu leśnego), budzi duże wątpliwości co do tego, czy stan środowiska przyrodniczego w rejonie planowanej inwestycji został w pełni odzwierciedlony w przedłożonej dokumentacji. Dodatkowo z dokumentacji wywnioskować można, że badaniami terenowymi został objęty wyłącznie obszar działek ewidencyjnych wskazanych we wniosku, a nie obszar pozostający w zasięgu oddziaływania planowanej inwestycji – w konsekwencji w dokumentacji brak jest zidentyfikowanych elementów środowiska przyrodniczego, które z całą pewnością znalazłyby się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia (oddziaływania pośrednie np. związane z emisją hałasu, światła i obecnością ludzi na etapie realizacji i eksploatacji), położonych np. w obrębie terenów leśnych i łąkowych znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji.

Należy w tym miejscu dobitnie stwierdzić, że co prawda obowiązek zebrania materiału dowodowego w toku prowadzonego postępowania spoczywa na organie prowadzącym postępowanie, jednakże strona powinna w tym postępowaniu czynnie uczestniczyć.

Poglądy doktryny i orzecznictwa w tym zakresie szeroko rozważają problematykę udziału strony postępowania administracyjnego w przeprowadzeniu postępowania dowodowego. Jak wskazuje G. Łaszczycza: „Z zasady prawdy obiektywnej koresponduje także zasada czynnego udziału stron w postępowaniu administracyjnym. [...] nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia strony postępowania od współudziału w realizacji tego obowiązku”. Jak podkreśla E. Iserzon, „Postępowanie administracyjne wymaga od strony czynnego udziału w postępowaniu dowodowym” (E. Iserzon (w): E. Iserzon, J. Starościak, Kodeks..., s. 164).

Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej czynności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony, np. w sprawach wszczętych na jej wniosek w celu przysporzenia jej określonych korzyści (por. wyr. Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 października 1984 r., II SA 1205/84, ONSA 1984, nr 2, poz. 98). Jak stwierdza Naczelny Sąd Administracyjny w innym wyroku, z treści przepisów nakładających na organy obowiązek zebrania całego materiału dowodowego nie daje się

w szczególności wprowadzić konkluzji, że „organy administracji zobowiązane są do poszukiwania środków dowodowych służących poparciu twierdzeniom strony w sytuacji, gdy ta ostatnia - mimo wezwania - środków takich nie przedstawia. Nie można bowiem w takim przypadku założyć, że przy bierności strony, cały ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez organy administracji spoczywa na tych organach” (wyr. Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 maja 1998 r., I SA/Ka 1605/96, LEX nr 33414). W innym wyroku sąd podkreślił, że „obowiązek poszukiwania dowodów ciąży nie tylko na organie, ale obarcza on także stronę, która w swym dobrze rozumianym interesie powinna wykazać dbałość o przedstawienie środków dowodowych”.

Biorąc pod uwagę powyższe, w rozpatrywanym postępowaniu, ciężar dowodu będzie zatem rozłożony, na organ administracji publicznej, ale także na stronę postępowania chcącą uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

Podsumowując – w ocenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu wyniki badań terenowych wskazują, że obszar objęty inwentaryzacją był zbyt mały, a czas prowadzenia badań zbyt krótki. Na podstawie danych zebranych w taki sposób nie zidentyfikowano wszystkich elementów środowiska przyrodniczego, które znajdują się w zasięgu oddziaływania przedmiotowej inwestycji, zatem nie jest również możliwe zidentyfikowanie wszystkich negatywnych oddziaływań związanych z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia ani wskazanie adekwatnych działań minimalizujących.

Ponadto, pomimo wezwań w tym zakresie, Wnioskodawca nie wyjaśnił rozbieżności w zakresie występowania siedlisk przyrodniczych stanowiących przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Pasma Krowiarki pomiędzy wynikami badań terenowych prowadzonych na potrzeby PZO a wynikami badań prowadzonych na potrzeby raportu. Wnioskodawca z góry przyjął założenie, że wyniki badań terenowych z lat poprzednich są nieprawidłowe (cyt.: „Wnioskodawca nie zna przyczyny rozbieżności z nieprawidłową inwentaryzacją będącą w posiadaniu RDOŚ”) i nie przeanalizował, czy w okresie dzielącym terminy obu inwentaryzacji terenowych zaszły jakiegokolwiek procesy (naturalne lub w wyniku oddziaływań antropogenicznych), które mogły wpływać na stan zachowania i rozmieszczenie siedlisk przyrodniczych w rejonie inwestycji. Nie wyjaśniono także, dlaczego zidentyfikowane na terenie planowanej inwestycji zbiorowiska *Arrhenatherion elatioris* i *Nardion* nie zostały zakwalifikowane do siedlisk przyrodniczych wymienionych w ww. rozporządzeniu w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 – nie wskazano, jakie cechy diagnostyczne odróżniały je od siedlisk, o których mowa w ww. rozporządzeniu. W uzupełnieniu zawarto jedynie krótkie wyjaśnienie, że uznano tak na podstawie przeprowadzonej wizji w terenie. W ocenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu Wnioskodawca nie wyjaśnił w wystarczający sposób wątpliwości, które mają zasadnicze znaczenie w ocenie wpływu przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na obszar Natura 2000.

Zaznaczyć należy, że przedłożony raport stanowi dowód w sprawie zgodnie z treścią art. 75 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeksu postępowania administracyjnego* (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.), przy czym obowiązek jego sporządzenia i przedłożenia przez inwestora wynika z przepisów prawa materialnego. Dowód ten nie stanowi szczególnego środka dowodowego, jak te, o których mowa w art. 76 czy 84 *ustawy Kodeksu postępowania administracyjnego*, nie korzysta więc formalnie z domniemania prawdziwości, gdy chodzi o wyrażone w nim tezy czy stwierdzone fakty. Należy w tym miejscu przypomnieć, że zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, wyrażonej w art. 80 *ustawy Kodeks postępowania administracyjnego* organ „według swojej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenia wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych oraz wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności” (por. J. Borkowski (Komentarz, 1989, s. 165)). Ponadto ocena okoliczności sprawy powinna być dokonana na podstawie całokształtu materiału dowodowego. W związku z tym zawarte w przedłożonych w trakcie postępowania opracowaniach, tj. zarówno w Raporcie, jak i w ewentualnych kontrekspertryzach czy w kontropiniach, stwierdzenia odnośnie faktów i analizy ich znaczenia podlegają ocenie jak każdy dowód w sprawie, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 k.p.a.) (w oparciu o wyrok WSA w Warszawie z 20 listopada 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 1486/07). Organ administracji nie jest związany treścią jakiegokolwiek ekspertyzy czy opinią biegłego (nawet posiadającego wszelkie możliwe uprawnienia), może oceniać swobodnie takie materiały, jak i opinie biegłych, na zasadach wiedzy i nie jest skrzepowany ich treścią. Organ może daną ekspertyzę czy opinię przyjąć, jeśli uzna ją za trafną, ale może całkowicie ją zdyskwalifikować i przyjąć odmienną, własną, opartą na nauce lub doświadczeniu (w oparciu o wyrok WSA w Warszawie z 6 marca 2008 r., sygn. akt VI SA/Wa 1953/07). Stąd też wypływa szczególna rola i odpowiedzialność organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wyrażająca się m.in. w krytycznej ocenie raportu oraz ewentualnie innych, przedłożonych w toku postępowania, ekspertyz, opracowań czy opinii merytorycznych.

W postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, weryfikacja raportu (przez organ prowadzący postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i organ uzgadniający warunki realizacji przedsięwzięcia) ma kluczowe znaczenie dla oceny oddziaływania planowanej do realizacji inwestycji na środowisko. Wobec tego raport powinien być dokumentem rzetelnym, spójnym, jego elementy winny być opisane jednoznacznie i czytelnie w swej treści i formie. Biorąc pod uwagę powyższe, organ uznał, iż przedłożone dokumenty (tj. raport i jego uzupełnienia) nie mogą zostać uznane za wystarczające. Uniemożliwiają określenie rzeczywistego wpływu przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze i zaplanowanie adekwatnych działań minimalizujących bądź kompensujących ten wpływ. W tych okolicznościach Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu nie może stwierdzić, czy planowane przedsięwzięcie będzie spełniać wymagania ochrony środowiska określone

w obowiązujących przepisach prawa. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje i ocenia bezpośredni wpływ danego przedsięwzięcia, a także określa się, analizuje i ocenia możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Na podstawie analiz przeprowadzonych na potrzeby oceny oddziaływania zamierzenia na środowisko i zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko winno być możliwe określenie faktycznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i potencjalnego zagrożenia środowiska związane z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia oraz określenia zabezpieczeń i działań minimalizujących negatywne oddziaływania, jak również zdefiniowanie warunków realizacji oraz eksploatacji przedsięwzięcia, które mają zapewnić ochronę środowiska przed negatywnym wpływem przedmiotowej inwestycji na środowisko.

Dodatkowo istotnym jest, że przy rozstrzygnięciu stopnia oddziaływania inwestycji na obszar Natura 2000, zastosowanie ma tzw. *zasada przezorności* (art. 191 ust. 2 *Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej*), zgodnie z którą, jeśli nie można wiarygodnie uzasadnić, że oddziaływanie jest nieznaczające, to należy uznać, że może być ono znaczące (*wyrok NSA z dnia 22 stycznia 2013 r., sygn. akt II OSK 2392/12*). Racjonalne wątpliwości co do ryzyka wystąpienia oddziaływania są przesłanką na rzecz dokonania oceny i zawsze interpretuje się je „na korzyść środowiska”, a nie „na korzyść inwestycji”. Opisane powyżej okoliczności w przedmiotowej sprawie wskazują, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że planowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać istotnie na omawiany obszar Natura 2000, gdyż skutek jego realizacji może dojść do pogorszenia stanu siedlisk i gatunków, dla ochrony których obszar został wyznaczony oraz – w połączeniu z innymi przedsięwzięciami – może dojść do pogorszenia powiązań z innymi obszarami. Zasada przezorności zobowiązuje instytucję lub osobę, która zamierza podjąć określone działania, do udowodnienia, że jej działalność nie spowoduje zagrożenia dla środowiska. W przypadku, gdy wykazanie braku zagrożenia dla środowiska nie jest możliwe, konieczne jest podjęcie działań chroniących środowisko. Zgodnie ze stanowiskiem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości ocena powinna być przeprowadzona w taki sposób, aby właściwe władze krajowe mogły uzyskać pewność, że plan lub przedsięwzięcie nie będą miały negatywnych skutków z punktu widzenia integralności danego terenu, a w przypadku braku pewności co do niewystąpienia takich skutków władze te są zobowiązane do odmowy udzielenia pozwolenia, o które wniesiono (*wyrok z dnia 20 września 2007 r. w sprawie C-304/05*). Ponadto dodać należy, że „*zezwolenie na realizację planu lub przedsięwzięcia może zostać udzielone jedynie pod warunkiem, że właściwe władze krajowe uzyskają pewność, iż plan lub przedsięwzięcie nie będą miały negatywnych skutków dla obszaru, którego dotyczą. Ma to miejsce wówczas, gdy z naukowego punktu widzenia brak jest racjonalnych wątpliwości, że skutki takie nie wystąpią*” (*wyrok z dnia 7 września 2004 r. w sprawie C-127/02*).

Nie można zatem uznać, że ocena przeprowadzona na podstawie dokumentacji charakteryzującej się występowaniem luk i brakiem całościowych, precyzyjnych

i ostatecznych spostrzeżeń i wniosków, które mogłyby rozwiązać z naukowego punktu widzenia wszelkie uzasadnione wątpliwości dotyczące skutków planowanego przedsięwzięcia, jest odpowiednia. Brak spostrzeżeń i wniosków o takim charakterze wyklucza możliwość wydania zezwolenia na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

Odnosząc się do samej procedury oceny oddziaływania na środowisko, w ramach której przeprowadza się także ocenę oddziaływania na obszar Natura 2000, wyjaśniam, co następuje. Celem utworzenia obszaru Natura 2000 jest ochrona populacji dziko występujących ptaków lub siedlisk przyrodniczych lub gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a na państwie członkowskim spoczywa obowiązek trwałej ochrony lub odtworzenie właściwego stanu ochrony chronionych w nim siedlisk przyrodniczych i gatunków. W myśl art. 5 pkt 25 *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1098)* właściwy stan ochrony w odniesieniu do siedlisk przyrodniczych oznacza sumę oddziaływań na siedlisko przyrodnicze i jego typowe gatunki, mogącą w dającej się przewidzieć przyszłości wpływać na naturalne rozmieszczenie, strukturę, funkcje lub przeżycie jego typowych gatunków na terenie kraju lub państw członkowskich Unii Europejskiej lub naturalnego zasięgu tego siedliska, przy której naturalny zasięg siedliska przyrodniczego i obszary zajęte przez to siedlisko w obrębie jego zasięgu nie zmieniają się lub zwiększają się, a struktura i funkcje, które są konieczne do długotrwałego utrzymania się siedliska, istnieją i prawdopodobnie nadal będą istniały oraz typowe dla tego siedliska gatunki znajdują się we właściwym stanie ochrony. W przypadku natomiast gatunków zwierząt, zgodnie z zapisami art. 5 pkt 24 *ustawy o ochronie przyrody*, stan taki definiuje się jako sumę oddziaływań na gatunek, mogącą w dającej się przewidzieć przyszłości wpływać na rozmieszczenie i liczebność jego populacji na terenie kraju lub państw członkowskich Unii Europejskiej lub naturalnego zasięgu tego gatunku, przy której dane o dynamice liczebności populacji tego gatunku wskazują, że gatunek jest trwałym składnikiem właściwego dla niego siedliska, naturalny zasięg gatunku nie zmniejsza się ani nie ulegnie zmniejszeniu w dającej się przewidzieć przyszłości oraz odpowiednio duże siedlisko dla utrzymania się populacji tego gatunku istnieje i prawdopodobnie nadal będzie istniało.

Zgodnie z zapisami art. 33 ust. 1 *ustawy o ochronie przyrody* zabrania się, z zastrzeżeniem art. 34, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- 1) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- 2) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- 3) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Zgodnie z zapisami art. 3 ust. 1 pkt 17 *ww. ustawy* oś za znaczące negatywne oddziaływanie na obszar Natura 2000 uznaje się oddziaływanie na cele ochrony obszaru

Natura 2000, w tym w szczególności działania mogące: pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Obecność siedliska 6520 w rejonie planowanej inwestycji została potwierdzona w wynikach badań terenowych prowadzonych w ramach Planu Zadań Ochronnych oraz na potrzeby opracowania raportu dla przedmiotowej inwestycji.

Siedlisko przyrodnicze 6520 górskie łąki konietlicowe użytkowane ekstensywnie występuje na względnie żyznych, niezabagnionych i nieprzesuszonych glebach mineralnych. Obejmuje łąki świeże o górskim charakterze należące do związku *Arrhenatherion* i *Polygono – Trisetion*, położone powyżej 550 – 600 m n.p.m., ekstensywnie użytkowane kośnie, umiarkowanie nawożone, często też przepasane (Mróz W. /red./ 2012. Monitoring siedlisk przyrodniczych. Przewodnik metodyczny. Część III. GIOŚ, Warszawa). Łąki te należą do cennych przyrodniczo, a ich wysoka wartość wynika z: ograniczonego zasięgu terytorialnego w Polsce; składu florystycznego, w którym notuje się wiele gatunków górskich, rzadkich i zagrożonych wymarciem w regionie sudeckim (w tym gatunków chronionych); dużej różnorodności gatunkowej flory, co prawdopodobnie znajduje odbicie w składzie fauny bezkręgowej (Herbich J. /red./ 2004. Murawy, łąki, ziołorośla, wrzosowiska, zarośla. Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Warszawa. T.3.). W obrębie obszaru Natura 2000 Pasma Krowiarki siedlisko to, zgodnie z zapisami SDF, występuje na łącznej powierzchni około 300 ha, przy czym płaty siedliska w obszarze są doskonale wykształcone (reprezentatywność – ocena A).

Zgodnie z zapisami planu zadań ochronnych dla ww. obszaru Natura 2000, dla płatu siedliska 6520 na terenie planowanej inwestycji wskazano działania ochronne – obligatoryjne (ekstensywne użytkowanie kośne, kośno-pastwiskowe, pastwiskowe trwałych użytków zielonych) i fakultatywne (użytkowanie zgodnie z wymogami odpowiedniego pakietu rolnośrodowiskowego w ramach obowiązującego Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich (PROW), ukierunkowanego na ochronę siedliska przyrodniczego 6520).

Wpływ planowanego przedsięwzięcia na siedlisko 6520 związany będzie z przekształceniem części jego powierzchni na skutek zabudowy budynkami oraz związanej z nimi infrastruktury. Siedlisko 6520 w części ulegnie mechanicznemu niszczeniu na etapie realizacji. Ponadto płat siedliska podlegał będzie oddziaływaniom pośrednim (zmiana warunków świetlnych i wodnych) i będzie narażony na stałe oddziaływania antropogeniczne, w tym takie ich skutki, jak eutrofizacja siedlisk, mechaniczne niszczenie (wydeptywanie) oraz wkraczanie gatunków synantropijnych i ruderalnych. Natomiast powierzchnia siedliska, która byłaby objęta negatywnym oddziaływaniem w związku z realizacją przedsięwzięcia jest w omawianej sytuacji niemożliwa do ustalenia z uwagi na istotne rozbieżności w wynikach badań terenowych, o których była mowa powyżej. Szacunkowo jednak powierzchnia siedliska 6520 objętego negatywnym oddziaływaniem wynosiłaby od 0,23 do około 4 ha,

w związku z czym, uwzględniając całkowitą powierzchnię siedliska 6520 w obszarze Natura 2000 Pasma Krowiarki, która wg standardowego formularza danych wynosi około 300 ha, w przypadku realizacji omawianej inwestycji nie można wykluczyć wystąpienia oddziaływania o charakterze znaczącym.

Ponadto, jak wskazano wyżej, przedsięwzięcie planowane jest w obrębie Głównego Korytarza Zachodniego Góry Bialskie i Masyw Śnieżnika GKZ-8C. Jest on częścią sieci korytarzy ekologicznych opracowanych przez Instytut Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk (W. Jędrzejewski, S. Nowak, K. Stachura, M. Skierczyński, R. W. Mysłajek, K. Niedziałkowski, B. Jędrzejewska, J. M. Wójcik, H. Zalewska, M. Pilot, M. Górny, R.T. Kurek, R. Ślusarczyk, Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011). GKZ łączy kompleksy leśne Polski Zachodniej, od Sudetów poprzez Bory Dolnośląskie i Lasy Zielonogórskie po Puszcę Rzepińską i Park Narodowy Ujście Warty, gdzie łączy się z Głównym Korytarzem Północno-Centralnym.

Zgodnie z zapisami art. 5 pkt 2 *ustawy o ochronie przyrody*, korytarz ekologiczny to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Ponadto zgodnie z zapisami § 10 pkt 4 i *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183 ze zm.)*, jednym ze sposobów ochrony gatunków zwierząt wskazanych w tym *rozporządzeniu*, jest tworzenie i utrzymywanie korytarzy ekologicznych.

Utrzymanie korytarzy ekologicznych jest kluczowe dla zachowania różnorodności ekologicznej, jak również integralności obszaru Natura 2000 i spójności sieci Natura 2000, ponieważ od ich funkcjonowania zależy stan zachowania gatunków i siedlisk stanowiących przedmioty ochrony obszaru Natura 2000. Konieczne jest zachowanie powiązań przestrzennych pomiędzy różnymi obszarami cennymi przyrodniczo, które zapewnią możliwość swobodnego przemieszczania się gatunków, krzyżowania i rozmnażania osobników, umożliwiając „wymianę genów” niezbędną do utrzymania zróżnicowania pomiędzy gatunkami oraz w obrębie gatunku.

Najistotniejszymi zagrożeniami dla właściwego funkcjonowania korytarzy ekologicznych są wszelkiego rodzaju bariery przestrzenne, szczególnie inwestycje liniowe (np. drogi) oraz urbanizacja terenów otwartych, której towarzyszą emisja hałasu i światła oraz obecność ludzi (niejednokrotnie także zwierząt domowych) i związane z tym ślady zapachowe, zarówno w porze dziennej, jak i nocnej. Czynniki te przyczyniają się do płoszenia zwierząt (w tym osobników migrujących), wymuszania zmian behawioralnych i unikania tych terenów przez zwierzęta. Tym samym funkcjonalność korytarzy ekologicznych i stopień ich wykorzystania przez gatunki znacznie się zmniejsza, a wraz z nasilaniem się ww. negatywnych oddziaływań, zmiany te mogą prowadzić do całkowitej utraty funkcji korytarza. Zagrożenie to zostało podkreślone w dokumencie strategicznym dla województwa dolnośląskiego, tj. w Planie zagospodarowania województwa dolnośląskiego przyjętego *uchwałą Nr XIX/482/20 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 16 czerwca 2020 r.*

w sprawie uchwalenia Planu zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2020 r., poz. 4036), gdzie wskazano na konieczność wzmocnienia roli korytarzy ekologicznych, zarówno przez tworzenie nowych obszarów chronionych, jak również przez dolesianie i skuteczną ochronę przed zabudową uniemożliwiającą prawidłowe funkcjonowanie korytarzy.

W bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji przebiega droga wojewódzka oraz zlokalizowana jest przy niej zabudowa usługowa wraz z towarzyszącą infrastrukturą o dużej skali (budynki mieszkalne, usługowe, wyciągi narciarskie, trasy zjazdowe, wielkopowierzchniowe parkingi). Dokumentacja stwierdza, że z uwagi na obecność drogi wojewódzkiej oraz ośrodka Czarna Góra wpływ omawianej inwestycji na korytarz migracyjny będzie pomijalny. Zdaniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, co wskazywano również w wezwaniu do uzupełnienia dokumentacji, realizacja inwestycji potęgować będzie występujące już oddziaływania antropogeniczne na przedmiotowym terenie. W przedmiotowym rejonie zmniejszy się bowiem powierzchnia obszarów otwartych, niezurbanizowanych, a oddziaływania antropogeniczne będą miały większą skalę i większy zasięg oddziaływania. W raporcie nie przeanalizowano, jaka będzie skala wzrostu oddziaływań antropogenicznych bezpośrednich i pośrednich. Nie oceniono wielkości planowanych terenów przekształconych w stosunku do istniejących terenów przekształconych (związanych np. z całorocznym funkcjonowaniem ośrodka Czarna Góra). W zakresie wzrostu natężenia ruchu samochodowego i zanieczyszczenia światłem nie wskazano obecnych wartości tych czynników ani nie wskazano wartości, nawet szacunkowych, ich wzrostu na etapie eksploatacji przedsięwzięcia, co przy planowanej skali przedsięwzięcia jest niezbędne do prawidłowej oceny oddziaływań skumulowanych, w tym oddziaływań na funkcjonalność korytarza migracyjnego.

Ponadto przedłożona dokumentacja w zasadzie nie analizuje wpływu planowanego przedsięwzięcia na walory krajobrazowe. Pomimo wezwań do uzupełnienia w tym zakresie dokumentacja uzasadnia dopuszczalność realizacji przedsięwzięcia jedynie z uwagi na lokalizację w sąsiedztwie istniejącego ośrodka Czarna Góra. Ponadto w raporcie wskazano, że „architektura inwestycji będzie inspirowana dobrą architekturą współczesną wkomponowaną w otaczający krajobraz, co nie będzie naruszało ustaleń MPZP. Architektura obiektów będzie spójna z otaczającą inwestycję zabudową. W związku z tym nie wystąpi negatywne oddziaływanie na krajobraz i kulturową tożsamość rejonu Siennej i Białej Wody.” Dalej wskazano, że negatywne oddziaływanie na krajobraz będzie poniżej poziomu istotności, ponieważ teren znajduje się w okolicy istniejącej zabudowy.

Zdaniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, w przypadku dokonywania oceny wpływu na krajobraz przedmiotowych terenów, analizowany obszar powinien być zdecydowanie większy niż tylko bezpośrednie sąsiedztwo przedmiotowej inwestycji. W dokumentacji nie scharakteryzowano w wystarczający sposób typu krajobrazu w przedmiotowym rejonie ani jego charakterystycznych elementów wymagających ochrony. Nie przeanalizowano skutków realizacji przedsięwzięcia na przebieg osi widokowych ani

na obecne przedpola ekspozycji czy punkty widokowe. Wskazując na położenie planowanego przedsięwzięcia w sąsiedztwie istniejącej zabudowy odniesiono się wyłącznie do istniejących obiektów ośrodka Czarna Góra. Nie uwzględniono, że w przedmiotowym rejonie wsie (takie jak Sienna, Stronie Wieś, Janowa Góra, Konradów i dawna wieś Biała Woda) mają charakter wsi łańcuchowych, z luźną zabudową skoncentrowaną wzdłuż jednej drogi/rzeki. Należy zaznaczyć, że to właśnie ten rodzaj zabudowy i sposób zagospodarowania terenów (mozaika otwartych terenów rolnych i leśnych), a nie obiekty ośrodka Czarna Góra, decydują o wysokich walorach krajobrazowych przedmiotowych terenów (w tym również terenów chronionych w granicach Śnieżnickiego Parku Krajobrazowego), zatem analiza krajobrazowa winna odnosić się do tych form zagospodarowania. Planowane przedsięwzięcie stanowi zabudowę skupioną, z siecią dróg wewnętrznych, parkingów i placów postojowych, charakterystyczną dla współczesnego układu osiedli miejskich, o dużej intensywności zabudowy i zdecydowanie większych gabarytach budynków – zlokalizowaną na zboczu góry, a nie w dolinie (co potęguje ekspozycję tej zabudowy). Podsumowując, zapisy dotyczące wpływu na krajobraz w przedłożonej dokumentacji nie analizują w wystarczający sposób wpływ na ten element przyrodniczy. Nie udowodniono także, że realizacja inwestycji nie wpłynie na walory krajobrazowe Śnieżnickiego Parku Krajobrazowego, co jest niezbędne z uwagi na położenie przedsięwzięcia w granicach otuliny Parku, która została wyznaczona w celu ochrony Parku przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka.

Uwzględniając zapisy art. 81 ust. 2 *ustawy ooś*, przeanalizowano także, czy realizacja przedmiotowej inwestycji wypełnia przesłanki nadrzędnego interesu publicznego. Pojęcie to nie jest zdefiniowane w Dyrektywie Siedliskowej, *ustawie o ochronie przyrody* ani w *ustawie ooś*. Natomiast ze stanowiska Trybunału Europejskiego (sprawa C-182/10) wynika, że jego waga winna być na tyle duża, by można było przeciwstawić ją nakreślonemu przez tę dyrektywę celowi ochrony siedlisk przyrodniczych dzikiej fauny i flory. Definiując pojęcie nadrzędny interes publiczny (społeczny) należy stwierdzić, że chodzi tu o plan lub przedsięwzięcie, których waga i znaczenie dla państwa, regionu, ogółu społeczeństwa jest ponadprzeciętna, szczególnie istotna. Interes publiczny, związany z realizacją przedsięwzięcia musi być w danym przypadku ważniejszy, niż interes publiczny związany z ochroną obszaru Natura 2000. Przyjmuje się, że interes publiczny może być nadrzędny tylko wtedy, kiedy ma charakter długofalowy. Ponadto powołując się na interes publiczny w rozumieniu art. 34 *ustawy o ochronie przyrody* należy mieć na uwadze, że w interesie publicznym leży przede wszystkim ochrona dobra wspólnego, jakim są środowisko i obszary Natura 2000, wyznaczone przy wykorzystaniu koncepcji współodpowiedzialności Państwa za ich ochronę (wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 marca 2008 r., sygn. akt: IV SA/Wa 84/09). Inwestycja będąca indywidualnym przedsięwzięciem gospodarczym nie stanowi emanacji nadrzędnego interesu publicznego, określonego w art. 34 *ustawy o ochronie przyrody*, nawet z racji stworzenia w ten sposób miejsc pracy dla lokalnej społeczności. Nie każde przedsięwzięcie gospodarcze lub społeczne stanowi realizację nadrzędnego interesu

publicznego, a tylko takie, które, z racji swej użyteczności i konieczności, podejmowane jest z pożytkiem dla całego społeczeństwa, gdy pożytek ten zasługuje w powszechnej opinii na osiągnięcie, nawet kosztem jego uciążliwości wobec środowiska przyrodniczego, przy zapewnieniu jednak stosownej kompensacji przyrodniczej, w maksymalnym stopniu ograniczającej tę uciążliwość (wyrok WSA w Warszawie z dnia 31 lipca 2008 r., sygn. Akt: IV SA/Wa 672/08). Należy uznać, że powody o charakterze zasadniczym, wynikające z nadrzędnego interesu publicznego, w tym interesów mających charakter społeczny lub gospodarczy, dotyczą sytuacji, w których realizacja proponowanych planów lub przedsięwzięć jest niezbędna do: działań lub polityk mających na celu ochronę wartości o podstawowym znaczeniu dla życia obywateli (zdrowie, bezpieczeństwo, środowisko); fundamentalnych zasad polityki państwowej i społecznej; podejmowania działań o charakterze gospodarczym lub społecznym, spełniających określone wymogi z tytułu wykorzystywania usług publicznych (*Zarządzanie obszarami Natura 2000 Przepisy art. 6 dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG*). Biorąc pod uwagę charakter przedmiotowego przedsięwzięcia, nie można uznać, że spełnia ono wymogi nadrzędnego interesu publicznego. Zatem w przedmiotowej sytuacji nie zachodzą wszystkie przesłanki z art. 34 ust. 1 *ustawy o ochronie przyrody*, warunkujące możliwość uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, wywierającego znacząco negatywny wpływ na obszar Natura 2000.

Wskazać należy także, że w przedmiotowej sytuacji, ze względów formalnych, nie ma możliwości uwzględnienia proponowanych przez Wnioskodawcę działań kompensacyjnych (ekstensywne użytkowanie pól siedliska 6520). Zgodnie z zapisami art. 34 ust. 1 *ustawy o ochronie przyrody* zapewnienie wykonania działań kompensacyjnych następuje po wydaniu zezwolenia na realizację przedsięwzięcia mogącego znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000. Dla omawianej inwestycji takie zezwolenie nie może zostać wydane.

Dodatkowo odnosząc się do wskazania Wnioskodawcy, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu uzgodnił miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych we wsi Sienna (uchwała Nr X/73/11 Rady Miejskiej w Stroniu Śląskim z dnia 15 lipca 2011 r.), zatem musiał uznać, że *przedsięwzięcia typu „terenu zabudowy mieszkalno-pensjonatowej, usług turystyki i sportu” nie będą negatywnie oddziaływać na środowisko*, zaznaczyć należy, że ww. uchwała podjęta została zanim dokonane zostało szczegółowe rozpoznanie siedlisk i gatunków w ramach Planu Zadań Ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pasma Krowiarki, który został ustanowiony w 2014 r. ww. *zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu*. Istotnym jest, że będąc w posiadaniu tych danych postanowieniem znak WPN.610.83.2015.DŚ z 13 sierpnia 2015 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu odmówił uzgodnienia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Sienna i Janowa Góra, obejmującego m.in. teren planowanego przedsięwzięcia (przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniowo-usługową i oznaczonego jako 2MU

w obrębie Sienna). W powyższym postanowieniu wskazano, że uzgodnienie ww. projektu zmiany planu możliwe będzie m.in. po spełnieniu warunku dotyczącego odstąpienia od przeznaczenia pod zabudowę mieszkaniowo-usługową ww. terenu stanowiącego płat siedliska przyrodniczego 6520 i pozostawieniu tego terenu w dotychczasowym użytkowaniu jako trwałe użytki zielone (RZ). Obecne stanowisko Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu uwzględnia aktualny stan wiedzy na temat przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Pasma Krowiarki.

Podsumowując, nie tylko nie można wykluczyć, ale można z dużym prawdopodobieństwem domniemywać, że realizacja przedsięwzięcia skutkować będzie znaczącym oddziaływaniem na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Pasma Krowiarki oraz funkcjonalność korytarza migracyjnego, który jest niezbędny do utrzymania integralności ww. obszaru Natura 2000 oraz spójności sieci Natura 2000. Ponadto nie można wykluczyć negatywnego wpływu planowanego przedsięwzięcia na krajobraz. W związku z powyższym oraz biorąc pod uwagę niespełnienie przesłanek, o których mowa w art. 34 *ustawy o ochronie przyrody*, odmówiono uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

W związku z powyższym, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE

Na niniejsze postanowienie nie służy stronie zażalenie.

Regionalny Dyrektor Ochrony
Środowiska we Wrocławiu

Wojciech Rejman

*/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/*

Otrzymują:

1. Burmistrz Stronia Śląskiego, ul. Kościuszki 55, 57-550 Stronie Śląskie – wysyłka przez ePUAP
2. WRE Project Sp. z o. o. Czarna Góra Sp. k.
ul. Szewska 8
50-122 Wrocław
reprezentowana przez:
Krzysztof Olszewski
Marcin Jadczak
M&K Architekci Sp. k.
ul. Owalna 14
02-467 Warszawa
3. Pozostałe strony postępowania za pośrednictwem Burmistrza Stronia Śląskiego

